

РЕШЕНИЕ

№ 2744

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2073** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. А. Й. от [населено място] срещу Решение от 04.02.2022г, постановено по НАХД № 20053/2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-021455 от 18.10.2019 г., издадено от Г. В. Б.. началник сектор към Отдел "Пътна полиция – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. С него, на основание чл. 183, ал. 2, т.11 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), му е наложена глоба в размер на 20 лева и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за един месец.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно и немотивирано, че съдът превратно е тълкувал събраните доказателства и е установил невярна фактическа обстановка. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, наведените касационни основания и изтъкнатите доводи, при спазване разпоредбата на чл. 218, ал. 1 и 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210 от АПК, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Районният съд в обжалваното решение приема, че приблизително около 13:40 часа на 05.09.2019 г. в [населено място], по [улица], в района на кръстовището с [улица], жалбоподателят Д. А. Й. управлявал лек автомобил марка „П.“, модел „206“, с рег. [рег.номер на МПС] , като се движел на заден ход, но без да забележи намиращия се зад него и движещ се от известно време зад него лек автомобил марка „Т.“, модел „РАВ-4“, с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от свидетеля А. П. Е., в резултат на което между двата автомобила настъпил сблъсък и така по предницата на автомобила марка „Т.“ били причинени механични увреждания, одраскване на предна броня, като при всяко положение от удара не били причинени общо и по двата автомобила увреждания, чието отстраняване по справедливи (средни) пазарни цени да коствало сума, поне равна на 5600 лева. Въпреки подадения му звуков сигнал от водача на автомобила „Т.“, Й. потеглил напред и продължил движението си без да спре дори след като в продължение приблизително на 10-20 метра водачът на автомобила марка „Т.“ го следвал и отново му подавал звуков сигнал, както и светлинен такъв. Така г-н Й. с управлявания от него автомобил се отдалечил от мястото на произшествието, напускайки полезрението на водача на автомобила „Т.“ без да подаде сигнал до органите на МВР за инцидента.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП изхождат от надлежно оправомощени лица съобразно уредбата по чл. 189, ал. 1 и ал. 12 вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, че липсват такива нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на процесуални права, т. е. не е налице каквото и да е съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 335 вр. чл. 348, ал. 3 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, а наложените наказания са съобразени със закона, пропорционални на административните нарушения и справедливи. При извършената по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН цялостна и служебна проверка съдът не е установил причини за отмяна или за изменение на НП.

Според чл.183, ал.2, т.5 от ЗДвП наказва се с глоба 20 лв. водач, който нарушава правилата за движение назад.

За съставомерността на деянието по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е необходимо от обективна страна неизпълнение от водача на задълженията му по чл. 123 от ЗДвП, като участник в пътнотранспортно произшествие. От субективна страна това неизпълнение следва да се дължи на съзнателно поведение на субекта на нарушението. Според дефиницията, дадена с нормата на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, "пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.

В случая пред СРС е разпитан свидетелят Е., обяснения е дал и касаторът в настоящето производство Й.. Двата участници в ПТП са дали различни

показания/обяснения, като съдът е кредитирал единствено показанията на свидетеля Е., като необосновано е приел, че той е незаинтересован. Съдът е пренебрегнал противоречията между показанията на разпитания свидетел и представения протокол за ПТП относно наличието на други свидетели и се е позовал на наличие на други свидетели, според показанията на Е., без да са разпитани пред съда или да са дали сведения в производството по издаване на АУАН и НП.

Пред съда е представен снимков материал от извършения оглед на лекия автомобил "П.", управляван от касатора, от които се установява, че не са налични щети или следи от удар по задната част на автомобила, който е видимо по-малък от пострадалия автомобил "Т.". Необосновано в мотивите си районният съд приема, че е възможно да е извършен ремонт за два дни на автомобила, без да са налице никакви индиции в тази посока. не обсъден и факта, че Е. не е повикал на място КАТ след ПТП.

Изводите на съда относно извършеното от касатора нарушение, се основават единствено на показанията на свидетеля Е., които са в противоречие с обясненията на жалбоподателя Й. и представения снимков материал от извършения оглед на автомобила.

Необоснован е и изводът на съда, че посоченият в декларацията на А. Е. свидетел с име и телефон, не може да бъде разпитан в съдебно заседание, тъй като не му е познат. От друга страна, в скицата относно ПТП, изготвена с участието на А. Е. и подписана от него, е посочено, че няма свидетели на произшествието. Тези противоречие е следвало да бъдат отстранени още преди издаването на НП.

При съставянето на НП административнонаказващият орган е нарушил разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, като не е проверил акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост, не е преценил възраженията на санкционираното лице и резултата от извършения оглед на неговия автомобил, не е съобразил противоречията в твърденията на пострадалия и липсата на събрани годни и относими доказателства.

Доказването на така твърдяното обстоятелство – маневра назад без водачът да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен, както и реализирането на ПТП и напускане на мястото му, е изисквало събиране на неоспорими доказателства, каквито в случая липсват. С оглед изложеното, настоящият състав намира изводите на въззивната инстанция за доказаност на вменените за извършени от касатора административни нарушения за неправилни. В случая нарушенията са недоказани с оглед констатираната липса на щети при извършения оглед на автомобила на касатора и липсата на друга доказателствена дейност на проверяващите и на наказващия орган, непреодолим към момента на извършване на съдебната проверка за законосъобразност. Проведеното по този начин административнонаказателно производство, основано само на декларацията на свидетеля Е., е нарушило правото на защита на наказаното лице, а процедурата по съставяне на НП е компрометирана, тъй като е лишена от пълнота и обективност. Административнонаказателното обвинение е останало недоказано, поради което решението, с което е потвърдено наказателното постановление е неправилно и следва да бъде отменено.

При този изход на делото, предвид своевременно направеното искане, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в полза на касатора следва да се присъдят разноски, представляващи платено адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции в размер на 1100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 04.02.2022г, постановено по НАХД № 20053/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение,18-и състав и вместо него:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19-4332-021455 от 18.10.2019 г., издадено от ВПД началник сектор към Отдел “Пътна полиция“ – Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. А. Й. от [населено място] разноси за две инстанции в размер от 1100 (хиляда и сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: